

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 1374

Warszawa, 24 lutego 2017 r.

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o komornikach
sądowych i egzekucji oraz niektórych
innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Tomasza Szymańskiego.

(-) Paweł Bańkowski; (-) Marek Biernacki; (-) Piotr Cieśliński; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Andrzej Halicki; (-) Marek Hok; (-) Bożena Kamińska; (-) Włodzimierz Karpiński; (-) Agnieszka Kołacz-Leszczyńska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Marek Krząkała; (-) Józef Lassota; (-) Gabriela Lenartowicz; (-) Izabela Leszczyna; (-) Arkadiusz Myrcha; (-) Sławomir Neumann; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Paweł Papke; (-) Małgorzata Pępek; (-) Danuta Pietraszewska; (-) Teresa Piotrowska; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Bogusław Sonik; (-) Paweł Suski; (-) Michał Szczerba; (-) Krystyna Szumilas; (-) Tomasz Szymański; (-) Ryszard Wilczyński; (-) Marek Wójcik; (-) Stanisław Żmijan.

Ustawa

z dnia 2017 r.

**o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych
innych ustaw**

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1138 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym komornikowi przysługuje opłata w wysokości 2% wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsza jednak niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia. Opłatę tę uiszcza wierzyciel, składając wniosek o wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, a jeżeli opłata nie została uiszczona wraz z wnioskiem, komornik wzywa wierzyciela do jej uiszczenia w terminie 7 dni. Do czasu uiszczenia opłaty komornik nie wykonuje postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego od samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.), komornikowi przysługuje opłata w wysokości 1% wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsza jednak niż 3% przeciętnego

wynagrodzenia miesięcznego i nie więcej niż dwukrotność tego wynagrodzenia.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nieuiszczenie przez wierzyciela opłaty, o której mowa w ust. 1 i 1a, w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu wezwania do zapłaty, powoduje zwrot wniosku.”;

2) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie”

„1. W sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże w przypadku wyegzekwowania świadczenia wskutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczenia z ubezpieczenia społecznego jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium oraz dodatku szkoleniowego, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 8% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, z zastrzeżeniem ust. 1b.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.), komornik pobiera od dłużnika opłatę w łącznej wysokości 3% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż trzykrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże, w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, z zastrzeżeniem ust. 2d.”,

d) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. W sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.), w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101.z późn. zm.) komornik pobiera od dłużnika opłatę w łącznej wysokości 3% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż trzykrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże, w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę w łącznej wysokości 1/40 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Przepis ust. 2a, 2b, 2c stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 3 – 7 otrzymują brzmienie:

„3. W celu pobrania opłat, o których mowa w ust. 2 i ust. 2d, komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa dłużnika do uiszczenia należności z tego tytułu w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Postanowienie po uprawomocnieniu się podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności.

4. W przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty, o których mowa w ust. 1, 1b, 2 i 2d uiszcza wierzyciel. W celu ich pobrania komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa wierzyciela do uiszczenia należności z tego tytułu w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie po uprawomocnieniu się podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności.

5. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z innych przyczyn, niż wskazane w ust. 2 i 2d, komornik nie pobiera opłaty od tej części świadczenia, która nie została wyegzekwowana.

6. W przypadku gdy egzekwowane świadczenie zostało zabezpieczone przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, na poczet opłaty stosunkowej, o której mowa w ust. 1, 1b, 2 i 2d komornik zalicza opłatę za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, jeżeli pobrał ją od wierzyciela.

7. Dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1, 1b, 2 i 2d. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wniosek może złożyć wierzyciel.”,

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Po rozpoznaniu wniosku, o którym mowa w ust. 7, sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, 1b, 2 i 2d.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) w art. 831 w §1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wierzytelności przypadające dłużnikowi z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

(Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.) przed ukończeniem udzielania tych świadczeń, w wysokości 90% każdorazowej wypłaty, chyba że chodzi o wierzytelności pracowników dłużnika lub świadczeniodawców, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;”.

Art. 3. Przepisy art. 1 i art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie do czynności w nich wskazanych podjętych po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel przygotowania projektu ustawy

Z uwagi na ograniczoność środków system opieki zdrowotnej w Polsce jest niedofinansowany i wymaga nieustannego udoskonalania. Powyższe sprawia, że polskie szpitale borykają się z potężnymi problemami finansowymi związanymi przede wszystkim z brakiem płynności. W konsekwencji powstałego zadłużenia ponoszą one dodatkowo ogromne koszty w postaci karnych odsetek czy też opłat komorniczych, które wymiennie ograniczają zakres działalności samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Fakt ten wpływa negatywnie na dostęp społeczeństwa do leczenia, co z kolei podniesie koszty funkcjonowania polskiej służby zdrowia w przyszłości. Brak możliwości szybkiego i poważnego zwiększenia nakładów finansowych na opiekę zdrowotną, w obliczu poprawy świadomości zdrowotnej Polaków oraz niekorzystnych tendencji demograficznych, wymaga zastosowania rozwiązań umożliwiających ograniczenie kosztów funkcjonowania samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej poprzez stworzenie norm prawnych dla efektywniejszego wykorzystywania ograniczonych środków publicznych.

Przedmiotowy projekt ustawy zakłada wyodrębnienie w obowiązujących regulacjach prawnych postępowań komorniczych prowadzonych wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej w zakresie opłat pobieranych przez komorników, a także zwolnienie z zajęć komorniczych 90% środków pochodzących z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

Proponowane zmiany znacząco obniżają wynagrodzenie komorników pobierane z tytułu postępowań prowadzonych wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, tym samym pozwalają na lepsze wykorzystywanie środków publicznych na cele związane ze świadczeniem usług opieki zdrowotnej. Należy podkreślić, iż kwoty zajmowane przez komorników w postępowaniach wobec szpitali osiągają bardzo wysokie wartości, które z kolei determinują poziom osiąganych przez komorników wynagrodzeń. Tylko w latach 2014-2015 ze środków przeznaczonych przez NFZ dla szpitali komornicy zajęli średnio po 120 mln zł rocznie, a do końca sierpnia 2016 r. już niemal 65 mln zł.

Wydaje się, że obecny stan finansów polskiej służby zdrowia wymaga pilnego i radykalnego ograniczenia tego niekorzystnego zjawiska.

Natomiast zwolnienie z zajęć komorniczych 90% środków pochodzących z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, spowoduje przyrost środków finansowych przeznaczanych na ochronę zdrowia i życia pacjentów korzystających z publicznej służby zdrowia, a także poprawi bieżącą płynność polskich szpitali.

II. Stan prawny w dziedzinie, jaka ma być unormowana

Obecnie obowiązujące przepisy prawne regulujące zasady prowadzenia przez komorników egzekucji nie wyodrębniają postępowań komorniczych prowadzonych wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. W związku z brakiem proponowanych niniejszym projektem ustawy regulacji, komornikowi przysługuje prawo pobierania od samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej opłaty stosunkowej w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, a w przypadku wyegzekwowania świadczenia wskutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego opłaty stosunkowej w wysokości 8% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Natomiast w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże, w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi

zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę w łącznej wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Identycznie kształtuje się sytuacja w przypadku opłat za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego od samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej – z uwagi na brak wyodrębnienia postępowań wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej stosowane są opłaty w wysokości 2% wartości roszczenia, nie mniejsze niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia.

Z kolei przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w przypadku prowadzenia egzekucji wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej zabezpieczają przed egzekucją jedynie 75% środków pochodzących z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, co w opinii projektodawców niniejszej regulacji jest wartością niezadowalającą zważywszy na obecną sytuację finansową publicznej służby zdrowia.

III. Projektowane przepisy

Niniejszy projekt ustawy zakłada zmianę art. 45 i 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2016 r.poz. 1138, z późn. zm.) poprzez dodanie odpowiednio ustępów 1a w art. 45 oraz 1b i 2d w art. 49 wyodrębniających postępowania komornicze prowadzone wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

W myśl zaproponowanego art. 45 ust. 1a za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego komornikowi przysługuje opłata w wysokości 1% wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsze jednak niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego i nie wyższa niż dwukrotność tego wynagrodzenia.

Zgodnie z projektowanym art. 49 ust. 1b i 2d w sprawach o egzekucję wobec samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, komornikowi przysługiwać będzie prawo pobierania jednolitej w obu przypadkach opłaty w łącznej wysokości nie wyższej niż 3% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż trzykrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Jednakże, w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornikowi przysługiwać będzie opłata w łącznej wysokości 1/40 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednocześnie proponowana zmiana usuwa wyodrębnienie dla opłat w przypadku wyegzekwowania świadczenia wskutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego.

Ponadto projekt przewiduje zmianę art. 831 §1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) poprzez nadanie nowego brzmienia pkt. 7. Zmiana ta spowoduje zabezpieczenie 90% środków pochodzących z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej. Zwolnione w ten sposób środki pozwolą samodzielnym publicznym zakładom opieki zdrowotnej pozyskać dodatkowe pieniądze na świadczenie usług w zakresie ochrony życia i zdrowia pacjentów.

IV. Ocena skutków regulacji

Powyższa regulacja porządkuje stan prawny w zakresie działalności komorników wobec samodzielných publicznych zakładów opieki zdrowotnej w Polsce.

Proponowane zmiany eliminują dotychczasową sytuację, w której komornicy obciążają szpitale ogromnymi kosztami postępowań, niewspółmiernymi do poniesionych przez nich nakładów finansowych i wykonanej pracy. Stan ten jak już wspomniano, ma znamiona patologii zezwalającej, w myśl obowiązujących w Polsce przepisów, do ogromnego marnotrawstwa publicznych pieniędzy.

Niniejszy projekt zmian wprowadza wymierne oszczędności w gospodarowaniu środkami publicznymi, poprawia płynność samodzielných publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz zwiększa dostęp do świadczeń zdrowotnych dla pacjentów.

Ponadto proponowane zmiany nie mają negatywnego wpływu na budżet państwa, a co istotne bez obciążania budżetu państwa faktycznie zwiększają wartość dostępnych środków finansowych dla szpitali.

V. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

VI. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektu niniejszej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 6 marca 2017 r.

BAS-WAPEiM-396/17

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tomasz Szymański)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę art. 45 i art. 49 w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1138, ze zm.; dalej: u.k.s.) oraz art. 831 w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.; dalej: k.p.c.).

Zmiany w u.k.s. dotyczą wysokości opłat pobieranych przez komorników:

- a) za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego od samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej (dalej: spzoz);
- b) w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec spzoz;
- c) w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec spzoz, w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, bądź umorzenia postępowania egzekucyjnego, jeżeli wierzyciel w ciągu sześciu miesięcy nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszonego postępowania.

Nowelizacja art. 831 k.p.c. dotyczy katalogu ograniczeń z egzekucji. Zgodnie ze zmienianym przepisem nie będą podlegały egzekucji wierzytelności

przypadające dłużnikowi z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej przed ukończeniem udzielania tych świadczeń, w wysokości 90% każdorazowej wypłaty (w obecnym stanie prawnym wskaźnik ten wynosi 75%), chyba że chodzi o wierzytelności pracowników dłużnika lub świadczeniodawców.

Zgodnie z przepisem przejściowym regulacje zawarte w projekcie ustawy będą miały zastosowania do czynności w nich wskazanych podjętych po dniu wejścia w życie nowelizacji.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 6 marca 2017 r.

BAS-WAPEiM-397/17

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tomasz Szymański) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje zmianę art. 45 i art. 49 w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1138, ze zm.; dalej: u.k.s.) oraz art. 831 w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.; dalej: k.p.c.).

Zmiany w u.k.s. dotyczą wysokości opłat pobieranych przez komorników:

- a) za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego od samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej (dalej: spzoz);
- b) w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec spzoz;
- c) w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec spzoz, w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, bądź umorzenia postępowania egzekucyjnego, jeżeli wierzyciel w ciągu sześciu miesięcy nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszonego postępowania.

Nowelizacja art. 831 k.p.c. dotyczy katalogu ograniczeń z egzekucji. Zgodnie ze zmienianym przepisem nie będą podlegały egzekucji wierzytelności przypadające dłużnikowi z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej przed ukończeniem udzielania tych świadczeń, w wysokości 90% każdorazowej wypłaty (w obecnym stanie prawnym wskaźnik ten wynosi 75%), chyba że chodzi o wierzytelności pracowników dłużnika lub świadczeniodawców.

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt